

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászatban és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Ellenzéki modor.

Mindent mondhatnak reánk ellenzéki felebarátaink, de azt, hogy türelmetlenek vagy idegesek vagyunk, nem mondhatják. Mert ha azok volnánk, akkor egészen más stílusból kellene felelgetni azokra a szottizokra, melyekkel versenyezve traktátatnak bennünket.

Mi sohase mutattuk, hogy haragszunk s ezen nyugalmas öntudalom külsőleg is bizonyította igazságunkat. Beleszoktunk a macskazenébe s a legjobb ízűt akkor alszunk, mikor ablakunk alatt legzavarosabban veszekednek hangjai.

Csak hogy most már kezdi a dolog a kedélyesség terét elhagyni. Meglátszik minden cikkükön, hogy ők nem az orrbamászó legyeket akarják tulajdonképpen leverdesni, hanem a légyverés csak hamis jogcím arra, hogy pacskolhassák az oroszánt. Azon régi mondásnál fogva, hogy egy házsártos százat csinál, ma már a vármegye minden sarkán van egy-egy árkus olyan papiros, melyre hetenkint egyszer vagy kétszer rágalmatokat kennek föl a nyomdafestékekkel. Szemérmetlenül visszaélve a sajtószabadsággal, mint kores gyermek a gyújtófával, egyébre se használják tollukat, mint arra, hogy mások becsületébe szurkáljanak vele.

És az a tömeg, melynek nincs önálló ítéllete; mely nem is sejti, hogy milyen rugók emelik ezeket a szájas törpéket: mohón habzsolja a mellőzött dühnek szégyenpir nélkül fontoskodó gyalázkodásait. Mintegy céltudatosan félrenevelik a népet, ezt az örök gyermeket, melynek sohase lehet egészében annyira megérnie, hogy fölismerje egymástól az igaz és hamis prófétákat. Ő ma is, mint ezer év előtt, csak azt nézi, ki beszél az ő nyelve szerint; ez aztán az „ő embere“.

A nagy tömegnek ezen gyengéje s az ellenzéki lapoknak hónapok óta üzött személyeskedő rágalmai indítanak arra, hogy a népek illetén irányban való nevelése ellen hangosan tiltakozunk.

A mi népiünk már is kevés tiszteletet tanúsít felsőbbsege iránt; pedig tanítják neki, hogy tisztelje a főlebbvalóját, mert az legvégső vonalban Istentől van följéje rendelve. Ezzel szemben minden vasárnap azt olvassa a Zomborból, Szabadkáról vagy Zentrólú kaszinójába „mutatóul“ beküldött újságban, hogy az ő hatósága egyebet se tesz, mint lop, csal, sikkaszt, a nap többi óráiban pedig alantasainak hasonló üzelmei fölött a szeméit hunyossza.

Eltekintve attól, milyen mérhetetlen dülásokat okoz a nép erkölcsiében az ilyen szétszórt maszlag, kérdezzük, vajjon honnan és hogyan remélik ezen urak, hogy karakteres emberek szolgálatot vállalnak a községben, midőn nyilvánvaló, hogy itt már nem létezik se respektus, se tekintély, se tisztességstudás senki iránt?

Hiszzen ha az ellenzéki kollégák gyanúsító cikkeire egyenkint rámondanók a hozzá való kádenciát, hát akkor vármegyénk még híresebb lenne a botrányirodalomról, mint a minő nevet iparkodnak neki ők szerezni magukkal a botránykrónikákkal.

Egy francia képviselő fogadott a kiállítás alkalmával, hogy nincs az a legkürmönfontabb képtelenség, melynek prozelitákat szerezni ne lehetne. Megtörtént a fogadás, ki is hirdették, hogy ő olyan listét talált föl, melyből vízbeszórva negyvenyolc óra alatt tengeri rákok nőnek. Hát az első hirdetés után nem jött-e mindjárt magából Párisból háromszáz körüli megrendelés?

Mi pedig nem vagyunk Párisban s az itteni állítások nem olyan lehetetlenek, mint az ottaniak; tehát kétségtelen, hogy a hiszékenyek serege is sokkal jobban nő, mint bármely okos szempontból kívánatos lehetne.

Hová, mire fog ez vezetni, hogyan fog ez végződni? Hála Istennek, még eddig semmi prokáció nem volt elég éles arra nézve, hogy tettlegességet eredményezzen; pedig az elkezeredett eibertől, aki érzi, hogy meghurcolója ellen nincs hátrá fordulni jogorvoslatért, ez is könnyen ki szo-

kott kerülni. De már az ellenzék hangja és madora olyan, hogy ettől a szegénytől kezdünk tartani. Mert elfogadnak mindent, akárki ellen és akármilyen utálatosan kitarkázva, csak hogy meg legyen a napi botrány, melyből a százalomra méltó szegények tengődnek. Nincs ott kritika, se respektus, se lelkiismeret; ott csak a háromnapidial, a heccsinálás, a feltűnés jó számba. Hová visz ez a példa? mi lesz, ha esetleg más így bánik mivélünk? hogyan támasztjuk fel a szemérméből kivetkőztetett tömeget a törvénytisztel-
 tet? miképpen adunk az ártatlanul meghurcoltaknak elégtételt? hogyan esnek nekünk, ha bennünket így eltárgyalnának? — ezek mind olyan apró kérdések, melyek ugyan nagyon kézen fekiúsznak, de azért soha számba se vétetnek.

És vajjon talán ezt, vagy így követeli az ő pártédekük? Nem követeli! Mert ha ezt követelné, akkor azok a fővárosi közlönyök, melyek az egyes pártoknak a zászlói gyanánt tekintendők, szintén ezt a nyelvöltögetést produkálnák. Pedig azok, hála Istennek, távol állanak az izlésnek ezen elaljasodásától. Igaz ugyan, hogy némelyek szerint ezt is megszokja a publikum s utóbb nem a meghurcoltakat, hanem a meghurcolókat itéli el. Mert végre a komisszágok szó-tára se végtelen s aki ehhez a kaviárhoz szoktatja közönségét, azt, ha egyszer kifogyott a fokozatból, otthagyják a faképnél. A mások gyengének örökös fölhányása, a magunk erős oldalainak szembetűntetése nélkül, még sohasem bizonyult elegendőnek a vezérszerep elnyerésére.

Ezek után nem marad más hátra, mint a tisztesség és lovagiasság kötelességeire figyelmeztetni a közállapotok pócegyüdeireneke gypmestereit s felebarátilag óva inteni őket, hogy a mások állítólagos tisztogatása közben úgy be találják magukat piszkítani, hogy ha kimosakodnak is valaha a nagyjából, de a szag örökre beleveszi magát az irodájukba.

Végre is, amint nem lehet valakit káromkodással elszoktatni a káromkodástól: éppen úgy nem szabad botránycsinálással akarni kiirtani a botrányokat.

Tanítógyűlés.

(Moholyon 1890. szeptember hó 18-án.)

Az ő becei esperes-kerület egyházi és világi tanítóikara kedden — a hó 16-án — tartá meg rendes évi őszi tanácskozmányát Moholyon. Mintegy negyven vet-tek részt a tanácskozmányon. Az ülés előtt Dulósy moholyi káplán mondott szent misét, melynek végezte után Németh tanító esinosa díszített tanterembe vonult a tanítósság.

Az ülést pont 10 órakor Matoss János esperes, szenttamási plébános, mint elnök nyitotta meg gyönyörűen és nagy gondal szerkesztett beszéddel, melynek elején meghatótágot keltő ékes szavakban emlékezett meg e kerület volt espereséről, Szulik József prépostról.

„Nagy veszteség érte egyházmegyénket — mondá többek között — az ő elhunytával; sulyos csapás érte az irodalmat, nemkülönben a közügyet; de az ő hiányát legfőjében érezzük mi, e kerület tanító tagjai, ki nekünk buzgó vezértünk, fáradhatatlan elüljárónk s jölelkü tanácsadónk volt.“ — Ezután lelkes szavakban festé a tanítói állás magasztos voltát; majd a tanítókat az új tanév kezdetével lelkiismeretes munkásságra s fáradhatatlan buzgalomra híván föl, az ülést megnyitottak nyilvánítá.

Drozdik Ágoston köszönetet mond elnöknek az elhunyt esperesről való megemlékezéséért s kéri őt, hogy mint az elhunyt több éven át volt segéde, tanítványa, kövesse annak nyomdokait s viselje szívén egy a tanítók és a tanügy javát, mint az. Erre lelkesen megjeleneztetett az esperes, ki kinyilvánítá, hogy feladatának mindenkor teljes lelkesedéssel iparkodand megfelelni.

Németh Antal moholyi tanító indítványozza, hogy az esperes-elnöknek nagy hatást keltett beszéde teljes terjedelmében a jegyzőkönyvbe iktattassék, mely indítvány általános helyesléssel elfogadtatott.

Ezután elnök felhívja a kerület jegyzőjét, Szücs János ő-becei tanitót, hogy a múlt évi ülés jegyzőkönyvét olvassa föl. A nagy gondal és szakavatott tollra valló ügyességgel összeállított jegyzőkönyv felolvasása után következett az érseki hatóság által kitűzött tételnek tárgyalása. A tétel a következő: „Mint hogy a rajzolás tanítása kiváló hatással van a széperék fejlesztésére, másrészt pedig az ipar fejlődésére is jelentékeny befolyást gyakorol s ezzel a nemzeti esinosodást nagyban elősegíti; fejtsessék meg, hogy a népiskolában, még az osztatlan iskolákat sem véve ki: a) mi lehet a rajzoktatás anyaga fokozatos egymásutánban osztályonkint?

b) röviden vázoltassanak azon módok, melyeknek alkalmazása mellett a rajzoktatás a népiskolában sikeresen kezelhető.“

Az első felolvasó Berecz L. moholyi tanító volt. Dolgozatának elején a rajzoktatás fontosságáról szólván, kiemeli, hogy az iparos pályára készülőknél, hanem minden egyesnek szükséges és így a népiskolában okvetlenül tanítandó, dacára annak, hogy azt a népiszkolai törvény határozottan nem is követeli, csak „kivánatos“nak mondja. Ezután röviden felsorolja az osztályonkint való tananyagot. A módszerrel különösen hangsúlyozza, hogy inkább keveset, de helyesen rajzoltassunk. Igen ajánlja az alaktan, a mértani rajz tanítását a szabadkézi rajzzal szemben; pedig ellenkezőleg, nagyobb súly fektetendő a szabadkézi rajzra, mert ez inkább felel meg a gyakorlati élet követelményeinek és képesíti a gyermeket önállóságra, fejleszté szép- és csin-érzékét. A hálózatba való rajzolást ajánlja. (Erről alantabb még szólnunk.) — A szorgalommal egybeállított dolgozatért a felolvasó megjeleneztetett.

Mák szenttamási tanító a tananyagot osztályonkint beosztását részletesebben szerette volna a felolvasótól hallani. Ugyanezt hangoztatta Sznopek földvári tanító, miért is elnök felkéri utóbbi, hogy dolgozatának idevágó részét olvassa föl. A tételhez hozzászólók még többen, így Szabó, Wolf és Katona is; majd Dreisziger adai tanító kijelenti, hogy ő egész más irányban dolgozta ki a tételt, miért is kéri megengedni annak felolvasását. Ő az esztetikai célt tartja főnek, a kézügyességet pedig mellékelnek a rajztanításnál és e szempontból fejtegeti a rajzoktatás fontosságát. E tárgynak lélektani hatását igen szépen kiemeli. Majd a rajzoktatás történetét ismerteti, mely ugyan szorosban nem tartozik a kérdéshez, de azért figyelemmel hallgattatott meg. Ezután felsorolja az osztályonkint teendőket, de röviden. Felemlíti a Herbart-Ziller tantervet, mely most még — mint említé — nem vihető ki nálunk. Attér ezután a rajzoktatás módszerére s ajánlja, hogy mindig könnyebből a nehezebbre haladjunk, hogy a tanítás legyen változatos, hogy táblai minta után rajzoltassunk s végül, hogy a tömeges oktatást gyakoroljuk.

A hosszú és olvasottságra valló dolgozat lelkes éljenzéssel lön megjutalmazva. Hozzászólottak Drozdik, ki kivihetetlennek tartja a mondottakat a gyakorlatban és Sznopek, ki szintén odanyilatkozik; míg ngos Opitz kivihetőnek tartja azt, Szabó pedig kitérésnek tartja azt, hogy a rajztanítás történetével is foglalkozik.

Elnök ezután berekeszti a vitát s több felolvasónak kijelölését fölöslegesnek tartja azért, mert az első dolgozat nagyon helyesen ir az általános elvekről, a második a részletes beosztást emelte ki, míg a harmadik lélektanilag és történeti részleteiben kifogástalan.

Mielőtt tovább mennénk, meg kell jegyeznünk, hogy szükségesnek láttuk volna különösen annak megvitátását, hogy milyen alapra rajzoltassunk. Ezen valamennyi felolvasó csak átsurrant, pedig ez fontos kérdés és eldöntésre vár. A nevelészek több pártra oszolnak e kérdésnél. Az egyik rész a vonal- vagy ponthálózatot alapot (papiros vagy tábla) ajánlja, a másik rész az ily papirost csak az alsóbb osztályoknál tartja használandónak s a 4-ik osztálytól kezdve már sima (vonal- és pont-nélküli) papirost követel; míg ismét sokan mindenkorra sima, hálónélküli papirost adnak a gyermek kezébe.

Mi részünkről szintén azokhoz csatlakozunk, kik a hálónélküli papirosnak folytonos használatát ajánlják. E mellett rögtönösen a következő néhány érvet soroljuk föl:

1. Egészségi szempontból, mert míg a tiszta papiros kellemesen hat a szemre, addig a hálózat, orvosok állítása szerint, bántja, rontja azt.
2. Ez után a növendék önállóságra képesítettik, míg a hálózat inkább gépiességre vezet, ami megöleje a rajz által várható sikernek.
3. Ha az I. és II. osztályban képesnek tartjuk mi a gyermeket arra, hogy a hálónélküli táblára egyes alakokat lerajzoljon, mint a hogy le is rajzol; akkor fokozatosan vezetve a rajztanítást, nem tarthatjuk okadatoltnak a harmadik osztályban egyszerre hálózatlan segítségére sietni. Am ha szükség van segédvonalakra, rajzolja meg azokat maga a gyermek. Helyes eljárás mellett kell is, hogy a gyermek a lerajzolandó mintának főbb pontjait jelölje meg előre; sőt e tekintetben addig meggyünk, hogy bármely irányu hosszabb vonalat előbb néhány ponttal jelezteztünk és úgy kötetjük egybe. Csakis ily eljárás és módszer mellett hisszük a növendék szem-és kézügyességének fejlesztése mellett a csinérzék és az ítélő-, alkotó-tehetség képzését.
4. Minek szoktassuk a gyermeket olyanra, miről később le kell szoknia. Mert utóvégre is az életben nem használhatja a hálózatot, ha valamit papírra akar vetni.
5. Végül, ha elismerjük, hogy a néptanodában a valódi szabadkézi rajzot kell tanítani — mit el kell ismernünk — úgy ez egyszerűsmind a legfőbb érv a hálónélküli papir mellett.

Most pedig térjünk vissza az ülés lefolyásának ismertetéséhez.

Következett a gyakorlati tanítás. Mák szenttamási tanító tartott előadást a színek ismertetéséről az első osztály részére. A néhány percig tartott előadás után következtek a bírálatok. — Németh a jó feleletet a jó kérdéstől teszi függővé és azért figyelmezteti az előadót, hogy határozottabb kérdéseket tegyen. Szóltak hozzá még többen is s végre a tárgytól eltérve, a gyakorlati tanítások mikéntjére tért át a vita, ami minden évben meg szokott történni. Egyesek a gyakorlati tanításoknak

felolvasását ajánlják, míg mások csak úgy tartják ezt megfelelőnek, ha nevének megfelelően, az illető által előadatik.

Vége is elnök a meddő vitát berekeszti s felolvassa Balaton 6-becsei tanítónak kérvényét, melyben rossz egészségi állapotára utalva, kéri magát felmenteni a kalocsai tanítók és kántorok nyugdíjintézetének pénztárnoki állásától, melyet kilenc éven át kifogástalanul vezetett. Ngos Opitz ur humoros felszólalásában felkéri Balatont, hogy még egy évig viselje legalább e tisztet; mert — mint mondá — 10, 20 és 30 éves jubileumokat hallott már, de kilenc évet még nem, tehát ajánlja a kilencet kiegészíteni tízzel s ha ezt megteszi, örömmel fogja öt jubileumán üdvözölni.

Miután indítványok nem voltak, elnök az ülést rövid imával berekeszti félegy órákor.

Társas ebédre Tóth vendéglőjébe gyűlt egybe a tanítóság, úgy az egyházi, mint a világi. Pohárköszöntő mondottak: főt. Matoss esperes a tanítók karra, kívánva erőt és kitartást az új tanév kezdetén; Németh tanító az esperesre, mint a tanítóság jó barátjára; Drozdik Agoston petrovszellői tanító ki pótlandó a mult ülésben mulasztottakat, többször is felszólalt az esperesre, majd Ujhelyi moholyi plébánosra, azután Fridrik adai tanítóra, mint a tankerület világi elnökére és még igen sokakra emelte „kedves (!) poharát“.

Nem hagyhatjuk még említetlenül a moholyi kolégának fáradhatatlan buzgalmit a rendezés körül; nemkülönben Tóth vendéglőnek kifogástalan kiszolgálását. O-Becse, 1890. szeptember 17-én.

Hirek.

A „Zombor és Vidéke“ 76. számában „Hihetetlen“ cím alatt megjelent cikkben Trifunovits István gardinoveci községi jegyző ellen felhozott vádra nézve felvilágosítást ad a titeli járási főszolgabírónak következő távirata: „3850. szám. Főispánnak. Zombor. Gardinoveci ügyben eddigi vizsgálat Trifunovits jegyző bűnösségét nem igazolta. Nevezett sem letartóztatva, sem a csendőrök által bíróság elé állítva nem lett. Sérteszezi tulajdonjogát rendes járlattal igazolta. A lopott sertés Gyurgyevórol került egy gardinoveci lakoshoz, kitől a jegyző megvette. Gyanúsítva vannak Vig nevű Gyurgyevó községi közege, egy ottani és egy gardinoveci lakos, kik le is lőnek tartóztatva. Jelenleg szigorú bírói vizsgálat folyik, mely hivatva lesz kideríteni, kik részesek a bűnügyben. Ez ügyben egy a Petkov Ráda által tett másik feljelentésre vonatkozó jelentésemet holnap beterjesztendem. Nagy, főszolgabíró.“ — Ezt szülkésesnek találtuk közölni addig is, míg a vizsgálat iratai beérkeznek; akkor majd megteesszük további észrevételeinket.

Kormánybiztos. Az alsó Duna mentén beállott árvízveszély rendkívüli intézkedéseket tesz szükségessé és a kir. földművelésügyi miniszter ez intézkedések vezetésére Dekány Mihály miniszteri osztálytanácsost kormánybiztossá nevezte ki, kinek jogköre vármegyénk dunavideki területére is kiterjed.

Uj kir. táblai kiséítő bíró. Az igazságügy-miniszter Graf Károly szabadkai kir. törvényszéki bíró a kir. táblához kiséítő bíróvá nevezte ki.

Áthelyezés. Sztrilich József es. és kir. főhadnagy a 60. számú gyalogezredben, hasonló minőségben a m. kir. honvédség tetleges állományába helyeztetett át.

Javaslat az állami tisztviselők érdekében. Névtelen szerzőtől az Athenaeum-részvénytársulat kiadásában megjelent 50 lapra terjedő: „A magyar állami tisztviselők helyzete és ennek javulása“ címen egy füzetet vettünk, melynek szerzője azon elvből indulván ki, hogy a magyar állam, illetőleg kormány, öntudatában annak, hogy kellő egyenértéket alkalmazottjainak sem anyagilag, sem erkölcsileg nem nyújthatván, tőlök erejük teljes kihasználását is követeli, de nem is követelheti. Kívánja: a törvénybe iktatott, lefelé és felfelé egyaránt kötelező szolgálati pragmatikát, az aktív és passzív választó képesség visszaállítását; javasolja, hogy az állami tisztviselők fizetése a mostani kétszeresére emeltessek, a lakberek a tényleges viszonyoknak megfelelően szabásának meg az egyes város megállapított osztályzatai szerint, ezer forintnál kisebb fizetés ne legyen; s mert az anyagi gondtól ilyen módon felszabadított tisztviselők egész erejüket a hivatalos teendőknél szentelhetik, szállíttassék le a tisztviselők jelenlegi létszáma felére, mi által az államra újabb teher nem hárulna. — Nem tagadhatjuk, sok kemény igazságot olvas a szerző ep úgy a tisztviselők fejére, mint a hogy szakavatottan bírálja a munkaadó állam irántuk mostoha intézményeit; van okoskodásban sok igaz, de van sok — nézetünk szerint — keresztülvihetetlen javaslat is munkájában, mely habár rég felvetett, a törvényhozás, szakkörök, irodalom, egyesek, testületek és a magyar állami tisztviselők egyeteme által már megvitattott kérdésre vonatkozik, érdemes az elolvasásra mindazok részéről, kik akár a bajon segíteni vannak hivatva, akár annak tagadhatlanul nehéz sulya alatt nyögnek.

Szemle. O-Becseről írják, hogy Kvassay Ede miniszteri tanácsos és a vizsabayozási osztály főnöke, Pechy és Münsberger osztálytanácsosokkal és több mérnökkel szeptember 16-án O-Becsen járt és a Tisza szabályozásával összefüggő beható szemlét tartott.

Eljegyzés. Dudas József kulai szolgabírói iktató, szeptember 16-án jegyet váltott a kedves Galambos Juliska kisasszonnyal.

Iskolaszéki határozat. Az apatini községi iskolaszék utolsó ülésén egy oly határozatot hozott, mely nem hagyható szó nélkül, mivel az a mai tanszabadság elvével sehogy sem egyeztethető össze. A határozat az, hogy az eddigi szokásban volt 10 kr. beiratási díjt egyszerre 40 krra fölemelte. E határozatot azzal indokolja az iskolaszék, hogy aljón rendelkezésére egy kis alap és ne legyen kényszerítve minden csekély összegért a községhez fordulni. Igaz, a népiskolai hatóságokról szóló törvény 13. §-a szerint: „Beiratási díj fejében évenként az elemi tanulóktól legalább 25 krt lehet szedni.“ Ugy ám, csakhogy van Apatinban sok szegény szülő, kinek

több tanköteles gyermeke van és kinek valóban nehezebb esik annyi beiratási díjat, tankönyvet, tanszert stb. fizetni. Aztán nem mentették fel a legszegényebbeket sem a fizetés alól. Ami pedig azon kis rendelkezési alapot illeti, a törvény 38. §-a azt rendeli, hogy: „Minden község, mely községi iskolát állít fel, köteles fekvő birtokban vagy készpénzben iskolai alapot alkotni, az évről-évre lehetőleg szaporítani és külön kezelni.“ Egy iskolai alappal tehát már kellene bírnia Apatinnak. Végül nem helyeseltető az sem, hogy a tanítókkal szedették be a garasokat, mivel ez félreértésre ad okot és a szülők biz nem válogatják a kifejezéseket a tanulók előtt sem. De különben sem tartozik az a tanítóhoz, mert ott van a 33. §-ban, hogy: „A beiratási és tandíj az iskolaszék gondnokánál fizetendő be.“ N.

Huszárok távozása. Prigl.-Szt.-Iván községében ismét életet hozott a huszárság, mely a Budapest környékén tartott nagyobb hadgyakorlatokról két havi távollét után f. hó 21-én visszaérkezett. A katonatartás miatt sokszor többféle okokból panasz van; nálunk ilyen panaszokra nem adtak okot, mivel a derék Hegele kapitány ritkán látott fegyelmet tud tartani; s ha a gárdák 23-án mégis oly megelégedett arccal nézik majd a huszárokat, mint sietnek ezek Bosznia felé, annak oka csak az lehet, hogy vannak, kik siratják — a katonák távozását.

Tanítóválasztás. O-Becsen az újra rendszerített szállási tanítói állásra Koncsék János tanító lón megválasztva hat pályázó közül.

Kardpárbaj volt f. hó 20-án délelőtt Szabadkán, a katonai lakatya helyiségében dr. Burtik Győző adai főorvos és dr. Dudas Gyula (Muhoray Alfonz) helybeli középkereskedelmi iskolai tanár között, mely mint halljuk, dr. Burtik karján történt könnyű megsebesítéssel végződött. Okot a párbajra a Rákóczy-induló és az adai koncert ügyében lapunk hasábjain folyt vita szolgáltatott. Segédük gyanánt dr. Burtik részéről dr. Huszágh és dr. Sztrilich (Zentáról), dr. Dudas részéről pedig dr. Bíró és dr. Janiga szabadkai ügyvédek, mindannyian tartalékos tisztek szerepeltek. Orvosok: dr. Révfy és dr. Schmier. Felek a párbaj után kibékültek.

Értesítés. A szegedi m. kir. bábaképző intézetnél az 1890-ik évi magyar-német tanfolyamra való beírások október hó 1-től 10-ig tartanak. A felvételnél előmutatandó: a keresztlevél, erkölcsi és orvosi bizonyítvány. Szeged, 1890. szeptember 18-án Dr. Mann Jakab, igazgató-tanár.

Választás. Sztanisieson Lyubojevits Lázár maissi tanító 23 szavazattal 4 ellenében gör. kel. kántor-tanítóvá választott meg.

Megégett. Paeseron f. hó 19-én Vidity Péter 6 éves kis lánya, a mint a tanyán kukoricát süttött, ruhája tüzet fogott s a gyermek porrá égett. Körülötte levő három gyermektársa ijedtében elfutott.

Az ó-becsei polg. magyar dalkör, Révfy Géza tanítóban új és szakavatott karnagyrá tétven szert, a napokban már megkezdte újra működését és még az őszi hónapokban hangversenyt fog rendezni.

Megjelent a Bács-Bodrogh vármegye gazdasági egyesület havi-közlönye, a „Gazdasági Értesítő“ szeptember havi 9. száma a következő tartalommal: Lőte-nyészti jutalomdíjszám és löverseny Verbászon. — A enkorra érese és kisedése. — A világ idej buzater-mése. — Kié a trágya? — Irodalom. — Vegyesek: A szülő újabb veszedelme. — Mémberlők figyelmébe. — Szőlőbirtokosok egylete Ujvidéken. — A magyar Thom-sasalak. — Kopár területek erdősítése. — Szállítás a katonaság részére. — Az immunus homoktalajú szőlő-telepek. — A katonai lövésárkok eredménye. — Lóárve-rés. — Kérem. — Magvizsgálat. — Az „unikum“ kézi sorvetőgép. — Az adai földm. iskola. — Fialat puly-kák táplálása és gondozása. — Tagdíjak nyugtatása.

Hímen. Ujvidékről írják, hogy Grossinger Károly köztisztviselőnek örvendő gyógyszerész leányát, Matild kisasszonyt, szept. 15-én vette oltárhoz Lauder Emil a es. és kir. vadászcsapat főhadnagya.

Végrehajtott állás betöltése. A Prig.-Szt.-Iván községében rendszerített végrehajtott állás Eckert Károly apatini inokkal lón betöltve.

Méhszeti kiállítás. A budapesti kereskedelmi múzeum igazgatósága által évenként rendeztetni szokott méhszeti kiállítás az idén október első napjaiban nyílik meg.

Töltészakadás. Folyó hó 18-án este Apatinban a „Besztermenck“ levő töltészakadás, mely már mintegy 8 nap óta szakadatlanul a szántóföldeket vízzel elárasztja, mostanig már mintegy 10—12 ezer holdnyi terület öntött el, a kár óriási. A gátszakadásnál a mérnökök vezetésével a közérő éjjel nappal működött, de sikertelenül, miután az ár, mely mintegy 6—7 ölnyi mély tölést és 30—35 ölnyi széles töltészakadás eszközölt, a belevért cölöpöket időközönként könnyedén el-sodorá és magával ragadta — dacára a nagy erő meg-feszítésnek — ezen munkálatot, mely óriási pénzbe került, a hatóság, miután a helyszínére kiküldött mér-nökök eredménytelenek nyilvánították a szakadás be-tömését, a községi képviselőtestület egyhangu indítvá-nyára beszüntette, s most állandó őrség van elhelyezve és a közérő a többi töltések megmentésén fáradozik, melyek szintén több helyen már veszélyesekké váltak, de a gyors segély folytán a már-már fenyegető árt sikerült eddig visszatartani.

Prig.-Szt.-Ivánról írják: A helybeli községi iskolaszék f. hó 18-án tartotta alakuló gyűlést s ez alkalommal Rauschenberger A. a község tiszt. jegyzője — nagy elfoglaltsága miatt — lemondott az iskolaszéki elnökségről, mely tisztet több éven át anyai jóakarattal és gondnal viselte. Ajánlatára elnöknek egyhangulag Rónay István e. kanonok lett megválasztva, ki az elnökséget a tagok kérelmére el is fogadta. Szerencsés és nyervek meg az iskolalágynek. Vagy minek kö-zvetlenül azon rendet, mely isk. ügyeinkben vagy 20 év óta található? — Mindig derék isk. szék elnökünk-nök mellett a tanítók fokozott kedvvel dolgoznak, mivel gadják őket nehéz munkájukban. Ilyen esetben tehát csak haladástól és rendről lehet szó; ellenben vissza-gyakorolja befolyását.

Dalestély. A kulai dalárda október hó 4-én dalestélyt tart.

Adóhivatali gyakornoki állás. A zom-bori m. kir. adóhivatalnál a két gyakornoknak adótitkár-történt kinevezetése folytán töresedésbe jött adóhivatali gyakornoki állásra érettségi bizonyítvánnyal bíró egy-ének felvételnek s 3—4 havi gyakornokoskodás s adó-tiszti vizsga letétele után 500 ftt évi fizetéssel és 100 ftt lakbérrel járó VI. oszt. adótitkár állás elnyeréséért folyamodhatnak.

Szerencsétlenség. Folyó évi szeptember 17-én Szecsuszi Gávra zombori lakos 12 éves fiának ballábát a szárazalom véletlenségből összezúzta úgy, hogy a lábát dr. Donoszlóvits orvosnak a térd alatt amputálni kellett. Jó lenne, hogy ha a molnárok a gyermekeket a malomtól védképen eltántanak és a szülők pedig a lovak hajtását a gyermekekre egyáltalán nem bíznák, mert már a sok szerencsétlenségből okulhatnának. Az apa e lap utján is köszönetet mond dr. Donoszlóvits orvos-nak jószívűségéért.

Közigazgatási bejárás. A m. kir. kereske-delemügyi miniszter rendeletére az O-Becseről Csurogon át Elemérg, valamint Csurogtól Gombsóig tervezett hely-lyérdekű vasut vonalának közigazgatási bejárása Gyün-gyössy János miniszteri tanácsos vezetése alatt szept. hó 27-én fog megejtetni.

Választás. Petrovszellón tanítóvá Dobokay Já-nos választott meg Madarásról.

O-Becseről írják: A papválasztás utóhangjai nagyobb nyugtalanságot okoznak községünkben, mint maga a választás okozott. Anélkül, hogy jobbra vagy balra állást foglalnánk, addig, míg a vizsgálat folyik, mint tényt kiemelnünk kettőt s ebből nézetünk szerint könnyű levonni a következtetéseket. Tény az, hogy a kántor Fonyó nevében egy szobát le akart foglalni s bebutorozni, a helyettes lelkes tudta, illetőleg investitúra nélkül. Ez ellen panasz tétetvén, Kalocsáról oly utasítás érkezett, hogy ama butorok megérkezése ott a plébánián még legalább is „korai“. A másik tény az, hogy Fonyó a mult héten, éppen akkor, midőn Opitz Sándor e. kano-nok, mint vizsgáló elnök és Ujhelyi Agoston, mint jegyző, O-Becserre voltak indulandók, szintén uton volt Becse felé s párthívei által diadalpalt, lelkes fogadtatást s minden elhez való utcai ünnepeket megrendelt ma-gának, amely triumfusok szintén elhamarkodottak voltak. Szóval O-Becsen nyilván újból lesz papválasztás.

Lapszemle.

Oroszország politikája a szerb nem-zet irányában.

(Nasse Doba után)

A szerb nemzeti és állami eszme, a szétszórt szerb nemzetnek a Balkánon politikailag egyesülni, de ez sehogy sem illik az orosz állami és keleti politikájá-nak keretébe. A szerbek egyesítése az orosz állami ha-talomnak a Balkán félszigeten, teljesen kívül áll az orosz légkörből. Ha egyszer Oroszország elfoglalja a Bosporust és a Dardanellákat, Bulgáriát és Tráciát leigazza, akkor a szerbséget fel sem veszi, mert ennek segítségére vagy ellenségeskedésére nem lesz többé szüksége. Mi több, az egyesítés és a balkáni szerbek függetlensége még alkalmatlanná lehetnének az oroszoknak. Ha Oroszor-szág lenyomja a mai Stambulot és a bolgár nemzet romjain egy orosz tartományt felállít, ki állhat jól, vaj-on ezen romokból nem születtek e majd új Stambulok, akik rá fognak tekinteni a szabad és független Szer-biára és példaként példaként, ágról-áig törekedni fog-nak, hogy alkossanak egy szabad és független Bulgá-riát, mert ezzel hátulról az orosz archipelagust féken tarthatnák. A szétforgácsolt és megsemmisített szerbség nem óhajta akárhogy az igazat és független Szerb-séget közt terjeszteni. Lehet, hogy még a bolgárok szerencsés-nek fogják magukat érezni s végtelentel jobban elvise-legendik, ha látni fogják, hogy a szerbségnek még rossz-szabb iga jutott osztályrészül. Nem rosszakaratóból, nem ellenségeskedésből, hanem tisztán politikai számításból nem áll érdekében az oroszoknak a szerbség egyesítése. Oroszország mindig ellenzte ezen egyesülést és ma is határozottan ellene van. Ha a szerződést aláírják, a mely-lyel Szerbia feláldoztatik, akkor Oroszország bizonyára kirokoldul könnyeket fog hullatni, de mindenesetre va-lamennyien fogják aláírni, ép úgy, mint Mária Terézia Lengyelország felosztása alkalmával keserű könnyeket ontott, de azért az osztózkodó iratot aláírta és a részére jutott zsákmányt elfogadta. Lengyelország története leg-szemükret vetették, akkor az zsákmányul esik, ami aztán lüszegesen fel is osztatik. A résztvevők akkor természet-szerűleg egymás irányában szolidaritást vállalnak és a prédát egy örök, mint sajátjukat. Ausztria 1683-ik év-ben Bécsben a törökök támadását visszaverte, és Ma-gyarországot a törököktől kizsitván, a Balkán félsziget-re törekedett. Első utjában voltak a Szerb országok, u. m. Szerbia és Bosznia. Ausztria többször elfoglalta, de el is vészette ezen országokat, azonban nem Orosz-ország miatt, hanem nyugati kellemetlen helyzete, kül-lönösen a Habsburgok kihalásával először Spanyolor-szágban, azután pedig Ausztriában, továbbá a nagy há-boruk miatt, melyek ezen eseményeket előidézték, ezért nem sikerült Ausztriának a Balkánon erős alapot megvetni. Az 1739-iki belgrádi szerződés értelmében Ausztriának végkép át kellett adni a szerb tartományokat a törököknek. Ezen időtől fogva Oroszország mindig erősebben aspirált a Balkán félszigetre, de mindeddig eredménytelenül. Oroszország még akkor megalakította és jegyzékbe vette azon politikai programot a keletre nézve, a mely politikát még ma is folytat. Bulgáriát és Tráciát megaláznia, Bosporust és a Dardanellákat el-foglalni, ez az oroszok keleti programja, a melyért maig milliónyi rubeleket és fiainak száz és százezer élet-tét feláldozta és áldoz folytat, még csak célját végkép el nem éri. Oroszország törekvéseinek kezdetén azonnali Ausztriához fordult s azt akarta, hogy testvériesen osz-tózkodjanak meg az új zsákmányon, vagyis a Balkán félszigeten. Oroszországnak jutott volna osztályrészül a bolgár-, Ausztriának pedig a szerb tartományok. Aequa-lis divisio, non conturbat fratres. A zsákmány megosz-tessék és ez mindkét pártnak érdekében fekküdt, miszt rint ezen zsákmány érintetlenül megőriztessék.

Ausztr...
1739. évi...
adván, sel...
tokat a Bu...
ország cár...
hogy buk...
zeteket, m...
kellett Ma...
tok érdeke...
három szer...
talin rábes...
nem bírták...
leti préda...
volt az oro...
leg. A mint...
Katalin az...
mar ismert...
dötte Bécs...
ország hely...
azon utasít...
Törökország...
néhány hét...
nak a kelet...
az oroszok...
országba H...
traktust, m...
rökországot...
Oroszország...
felszegt sz...
népekre né...
hozott ered...
Ausztriának...
és csakham...
Törökország...
törököknek...
József alati...
utódjai lem...
kelet népei...
megmaradt...
Csakhog...
szabadság...
lobbantotta...
alatt. Ha H...
szárnak sike...
az oroszok...
tében a szerb...
ahol ma a...
A szerb nem...
saját erejéb...
kelés a nemz...
1807-ik évben...
szabadságra...
az egy az egész...
szabadság per...
1807-ik évben...
kinek előad...
jött, mely szerb...
szerb tartom...
nak. — Karag...
kelés az akko...
volt, a melye...
tenek reá. Ily...
az idegen mag...
császárságról...
megoldására...
különböző tev...
terveivel hű...
és Trácia. Aus...
a keleti kérdé...
gát Oroszorszá...

A gépek...
az embert a...
kormányzójá...
egybeforrva...
lerombolják...
tosabban és...
jölétre és gazda...
Létők az...
keret, ahol az...
erő küzd s a...
tartás, szigor...
ápolva, a siker...
ki magukat.

A feltá...
követve a tá...
mányát az éle...
könnyű módo...
lebegjen a szen...
saját, hanem az...
használni fogják.

Ezzel nem...
kizárólag más...
kezőleg, kell...
jutalomban, ha...
verjétekből ma...
csak igen vék...
melyből eredt.

Néhány fe...
eltévesztik a...
feltalálóká...
sokk legyene...
ám olyan könn...
is kell adni...
annya át meg...
mékért igen...
megfeszítéssel...
Szabadalm...
az állam kevé...
és a közérkö...
adja, ha a felt...
szabadalmi ille...
chanizmust vagy...
nem nyújt.

Ha tehát...
sem jelenti a...
lag a szabadalm...
Azért a ta...
ról van szó, reit

Ausztria bel- és külföldi helyzeténél fogva a belgrádi 1739. évi szerződés alapján Szerbiát a törököknek átadva, sehogy sem akarta elfogadni az orosz javaslatokat a Balkán félsziget felosztását illetően. II. Katalin orosz cárnő folyton rá akarta beszélni Mária Teréziát, hogy buktsassék meg Törökországot és osszák fel a nemzeteket, mi több, Párisból még madame Pompadurnak is kellett Mária Teréziánál közreműködni az orosz javaslatok érdekében. Eme kort úgy nevezzük: hogy azon időben három szónya uralkodott Európában. De sem II. Katalin rábeszélése, sem madame Pompadurnak hízégsége nem bírták reá Mária Teréziát az újonnan javasolt keleti préda osztózkodására. Haláláig határozott ellensége volt az orosz javaslatoknak a Balkán félszigetét illetően. A mint Mária Terézia behunyta szemét, akkor II. Katalin azonnal fiánál, II. Józsefnél kezdett dolgozni már ismert javaslatával. Azonnal 1781-ik évben elküldötte Beesbe megbízottját, Gildendstet tanárt, aki Törökország helyzetét és az ott lakó népeket igen jól ismerte, azon utasítással, hogy készítse elő II. József császárt Törökország felosztására nézve. Ezen professzor egy-néhány hétig formális előadásokat tartott József császárnak a keletről és az ott lakó népekről. József császár az oroszok terveit elfogadta és ő maga elment Oroszországba II. Katalin cárnő látogatására. Aláírták a kontraktust, mely szerint közösen meg fogják támadni Törökországot és a háború szerencsés kimenetele után Oroszországnak jut Bulgária, Ausztriának pedig a Balkán félsziget szerb tartományai. Nagy szerencse a balkáni népekre nézve, hogy ezen veszélyes vállalkozás nem hozott eredményt sem Oroszországnak, még kevésbé Ausztriának. II. József császár a háború alatt beteg lett és csakhamar meg is halt: utódja pedig II. Lipót Törökországgal Szisztóvában békét kötött, visszaadva a törököknek Szerbiát és Belgrádot, valamint mindazt, ami József alatt elfoglaltatott, kijelentvén azt, hogy ő és utódljai lemondanak századokra nézve a keletről és a kelet népeiről. A szerbek és bolgárok tehát továbbra is megmaradtak török rájának.

Csakhogy a szerbeket a nemzeti feltámadás és a szabadság utáni vágy mindig jobban és jobban lángra lobbantotta, ami végtére meg is történt Karagyorgyevits alatt. Ha II. Katalin orosz cárnőnek és II. József császárnak sikerült volna a balkáni népeket szétmorzsolni az oroszok receptje szerint... akkor Európa történetében a szerb és bolgár kérdés éppen azon sorban lenne, ahol ma a lengyel kérdés áll. I. e. nem is létezne többé. A szerb nemzet 1804-ik évben felkelt a törökök ellen saját erejéből, mindennemű orosz segítséggel nélkül. E felkelés a nemzetnek sok vérebe és áldozatába került. 1807-ik évben Szerbia a Drinától egész a Timokig fel volt szabadítva, az összes várak szerb kezekben voltak és így az egész szerb nemzet érezte, hogy most következik a szabadság perce és a szerbek egyesítése. De ugyanazon 1807-ik évben találkoztak I. Sándor orosz cár és Napoleon, kinek előadta a régi tradicionális orosz politika receptjét, mely szerint Bosznia, Szerbia, Hercegovina és a többi szerb tartományok a Balkánon engedtessenek át Ausztriának. — Karagyorgyevits alatt bevezetett dicsőséletes felkelés az akkori Szerbiában Oroszországra nézve lapália volt, a melyre nagy és hatalmas államok nem is tekintenek reá. Ny javszékelyt vezetett Oroszország mindig az idegen nagyhatalmakkal, a mikor szó volt a török császárságról és az ottani nemzetekről. A keleti kérdés megoldására az európai diplomáciai körökben mindig különböző tervekkel léptek fel, de Oroszország legrégibb terveivel hű maradt, mely szerint övé legyen Bulgária és Trácia, Ausztriáé pedig a többi tartomány. Másként a keleti kérdést nem lehet megoldani. Ehhez tartja magát Oroszország; no de erről még beszélünk.

Szalay György.

A műszaki kendertörésről.

(Itta: Haasz Ferenc.)

A gépek korunk azon nagyszerű vívmányai, melyek az embert a nyers erő kifejtése alul felmentik s értelmi kormányzóvá teszik. A társadalom beléletével szorosan egybeforvva, szármakkal ékesítik az emberi szellemet, lerombolják a távolságokat, gyorsabban, olcsóbban, pontosabban és tökéletesebben végzik a kéz munkáját s jólétre és gazdagságra segítenek egyeseket és nemzeteket. Létük az élet azon rétegeiben vert legelőször gyökeret, ahol az emberiség fentartásáért és jólétéért fizikai erő küzd s ahonnan sok hősies munka, rendületlen kitartás, szigorú becsületesség és önzetlen hazafiság által épül, a sikertelen kísérletek rengeteg erejéből nőttek ki magukat.

A feltaláló nem éri el közvetlenül a célját, hanem közvetve a társadalom azon faktoriál által, melyek találmányát az életben gyakorlatilag értesítik. Azért ne a könnyű módon való meggazdagodás, hanem azon hivatás lebegjen a szeméi előtt, mely találmányára vár, és ne a saját, hanem azok anyagi haszna ösztönözze, akik azt használni fogják.

Ezzel nem akarom azt mondani, hogy a feltaláló kizárólag mások anyagi érdekeiért fáradozzék; sőt ellenkezőleg, kell, hogy nemcsak fáradságáért részesüljön illó jutalomban, hanem azon haszonban is részesüljön, melyet verejékéből mások merítenek. De ezen áldás rendszerint csak igen vékony sugárban száll vissza arra a forrásra, melyből eredt.

Néhány fényes példa mégis sokakat elesébit, kik eltévesztik a tulajdonképeni célt és csak azért lesznek feltalálók, hogy szabadalomhoz jussanak és milliómossokká legyenek. Azokat a milliókat pedig nem adják ám olyan könnyen. Aki sokat akar kapni, annak sokat is kell adni s a találmányok bányáinak felszíne már annyira át meg át van kutatva, hogy az értékes eszmékért igen mélyre le kell szállni és sokszor óriási erőmegtüszéssel napvilágra hozni.

Szabadalmat még csak könnyen lehet szerezni. Ezt az állam kevés kivétellel minden, az állam érdekeivel és a közérköveléssel nem ellenkező új dologra megadja, ha a feltaláló szabályszerűen folyamodik érte és a szabadalmi illetéket pontosan megfizeti. Hanem a mechanizmust vagy a sikert illetően semmiféle biztosítékot nem nyújt.

Ha tehát valakinek szabadalma van, az még koránt sem jelenti a biztos sikert. A szabadalom értéke kizárólag a szabadalmazott tárgy hasznavehetőségétől függ.

Azért a találmány szerkezte körül, ha ugyan géppel van szó, rendkívüli elővigyázattal kell eljárunk,

mert tökéletesítése még így is sokszor annyi idő és pénzbe kerül, hogy a feltaláló diadalát meg sem éli.

Galilea 18 éves fiatal ember volt, midőn egy, a templomban függő olajlámpán az inga egyenlő időközökben való lendüléseit észrevette s mégis teljes 50 esztendőbe került, míg e megfigyelését az idő pontos megmérésére lehetett használni. Watt 30 esztendeig dolgozott gőzgépén és Steffenson 15 évig fáradozott első mozdonyán. Ha tehát ezeknek a nagy szellemeknek is annyi időbe került az eszme tökéletesítése, mennyivel inkább van arra a magunkféle közönséges halandónak szüksége, kik azokhoz képest csak pislogó mécs mellett dolgoznak.

Minél nehezebb a probléma és minél nagyobb akadályokat kell benne leküzdeni, annál nagyobb óvatossággal és annál szigorúbb tárgyilagossággal kell a dolog körül eljárni s az elfogultságnak még árnyékát is kerülni, nehogy a túlságos önbizalom a képzelések örvényébe ragadjon el minket.

Pár év előtt járt a budapesti gyárakban egy ember, aki perpetuum mobileje számára pártfogókat keresett s midőn a mérnökök ki akarták ábrándítani rögeszméjéből, hálatalansággal és azzal vádolta őket és korát, hogy — mint copernicust — őt sem képesek megérteni; de 300 év múlva győzni fog eszméje és akkor az összes motorok a muzeumokba kerülnek.

Egy másik meg csaknem belém vágta a reszelőjét, midőn örökmozgónyának lehetetlenségét a fizika egyik legelenibb szabályából igyekeztem neki kimagyarázni.

A párizsi akadémia már 1825-ben kimondta, hogy a perpetuum mobile lehetetlen és hogy az arra vonatkozó terveket bírálata többé el nem fogadja. Mégis akadnak folyton olyanok, akiknek még ilyen nagy tekintélynyilatkozata nem imponál. Akkor jön a technika kérelhetetlen kritikája és a találmányra épített légvárakat egyszerre tönkre teszi. Ezzel senkit sem akarok a feltalálás mesterségétől elriasztani. Aki valamely értékes eszmére akad, csak bátran vágja bele a fejszét és dolgozzék, de — okosan.

Kellő emberismerettel párosult tapintat e téren annyira segítségére lehet a feltalálónak, hogy még a vagyontalan ember is sokszor nagy dolgokat képes elérni.

Mindezeket azért bocsátom előre, hogy rámutassak azon elvekre, melyek találmányom körül engem nem vezérleltek s most áttérek jelen értekezésem tulajdonképeni tárgyára, a műszaki kendertörés speciális kérdésére.

A kendertörési reform célja.

Mindenekelőtt tisztában kell lennünk azon céllal, melyet a kendertörés reformja által elakarunk érni.

A kézzel való kendertörésnél két, egymástól szigorúan elkülönített műveletet különböztetnek meg egymást: a zúzást és a tisztítást. Ezen két alapműveletre vannak az eddigi összes gépek is felfektetve.

Jelen értekezésem folyamán számos olyan gépet fogok felsorolni, melyek az említett műveletek egyikét vagy másikat kisebb nagyobb tökélylyel elvégzik, de gyakorlatilag nem érvényesülhettek, mert munkájuk vagy minőségileg, vagy mennyiségileg, vagy mindkettőre nézve nem kielégítő. Vannak ugyan kendertörő gépek gyakorlatilag is használatban, de azok gyári berendezést és olyan begyakorlott kezelőszemélyzetet igényelnek, minőt a mezőgazdaság terén sem találhi, sem képezni nem lehet.

E sokféle sikertelen kísérlet beható tanulmányozása azon meggyőződésre vezetett engem, hogy mezőgazdaságunk viszonyainak csak olyan gép felelhet meg, mely a törés és tisztítás műveletét egymással egyesítve egyszerre végzi, külön begyakorlott személyzetet nem igényel, s amelynek munkája mennyiségileg és minőségileg a kézi föléval versenyezni képes. Amig ilyen gép nem lesz, addig a kenderkikészítés mindig meg fog maradni jelen kezdetleges állapotában. Addig hiábavaló mosakodás a gazdaközönséget azzal vádolni, hogy a kézi föléval okatlan makacssággal ragaszkodik. Ha ösztönteek vagyunk, akkor be kell vallanunk, hogy nem tudunk eddig a kendertermelőknél olyan géppel szolgálni, mely igényeiknek megfelelően képes volna s amelynek munkája olcsóbb, jobb és tökéletesebb a kézimunkánál.

(Folyt. köv.)

A közönség köréből.

Bácska lantosának.

„Megbocsátani és feledni: ebből áll a derék ember boscija.”
Schiller.

Kedves barátom!

A „Bácska” 71-ik számában megjelent válaszd, mely mindvégig csipős, sarkastikus, de sehol nem sértő hangon van tartva, készített engemet viszonyválaszolni. Tolla élé más valakit talán elriasztana, de én, mint jó barát néhány öszinte, szelid szóval magas színed elé lépni bátorodom. Amit írok, öszintén érzem, mert hisz’ te ápolád bennem ez erényt s tudom jól, hogy sokkal inkább kedvedet te azokat, akik elég öszinték az igazságot bátran szembe mondani akárkinek is. Varázsvesszőt megzsibbasztott, de nem némított el engemet! Chance-om ugyan kedvezőtlenebb, mint a tied, mert eltekintve attól, hogy törpe száll szembe óriással, én még nyilatkozatommal talán kockáztatok is valamit, míg te éppenséggel semmit. S bár ismerem jól nemes lelkedet, mégis, ha úgy vélnéd, hogy alkalmatlan volnék neked... de nem... bocsánat és szóért, a te kebled egy igaz barátom nem szomjazik bocsút! Sikra szállok tehát, de persze az én soraimban — veled szemben — ironiát, sarkasmust lenni nem lehet. Egy évtized óta állom a fogadást, hogy senkit, kinek neheztelése nem közömbös nekem, csipős szavakkal nem illelek soha. De akinek duzzogása „mindegy” nekem, ott kusztorám pengéjét én is a fenékre stilyeszttem alá! — Engedd meg kedves barátom, hogy eltérve kissé tárgyamtól, avval a magamnak tett fogadásnak a történetével utas-salak. Tíz évvel ezelőtt Botka Tivadar, a hirnemes historikus, kinek kastélyában több évig nevelői állást voltam szerencsés elfoglalni, egyszer egy jelentéktelen dolog miatt indignálódván, neheztelőleg azt mondta nekem: „barátom uram, azt már nem cselekedtem volna!” — „Pedig nagyszád is megette a minap!” — „No tudja: quod licet Jovi, non licet bovi!” — „Az igaz, de hát a bove majore discit arare minor!” — Az öreg urnak tetszett a nyilatkozat és jó ideig megmosolyogta. Hanem később mégis úgy látszott nekem, mintha kissé neheztelne reám a jó öreg. S mikor egy kedvező alkalommal

bátorkodtam megkérdeni hideg magaviselete okát, így szólt a jeles tudós: „Hát tudja barátom, az a csipős deák replikája nagyon talpraesett volt igaz, csak ott volt a biba, hogy azt a merész adagot másnak kellett volna beadnia!”

De térjünk át szíves válaszdra. Én hivatalos fölhi-vásodra megadtam a választ világosan, nem hallgatva el a tárgy lényegét, mint írod, mert hiszen a május hó 24-én kértém fölvilágosítás szerintem semmi összefüggésben nincs a sokkal későbbben hoztam intézett fölhi-vásoddal. Szerinted tehát, ha én multkori közleményemben a hozzád még május havában intézett fölvilágosításról is említést teszek, akkor jelentésemmek így kellendett hangzania: „A tekintetes főszolgabíró ur azon kérdést intézi hozzám, vajjon kinek a fölhi-vása folytán kezdtem én meg az „Egészségtan” tanítását stb. De — nem oda Buda — (persze ezt a három szót csak monologizálom) én e tárgyban a főszolgabíró urhoz sokkal előbb intézett kérelmemre óhajtok választ nyerni... stb.” — No hát ime, most a kérelemről is megemlékeztem. Így is rossz, ugye se’ jó, olyan hát, mint a „Müller und sein Sohn” esete.

No most jön egy kis logikai lapsus. Az én logikám legalább nem veszi be azt a tételt, hogy... „tanítani ugyan szabad, de a tanítói jogokat gyakorolni tiltatik!”

Hiszem a tanítás fogalma már involválja akár a jutalom, akár a büntetés kiszabását, már a mikor t. i. egyiknek vagy másiknak okszerű helye vagyon. Így, a mint ti akarjátok: köszönöm a munkát. Hiszen ha arról az iskolásfiuk tudomást szereznek, hogy a doktor órája alatt senki közölök büntetve nem lehet, akkor bizonyos vagyok benne, hogy beléptemkor Paprika Jancsi komédiát insecniroznak a vásót gyerekek — impressziójuk tiszteletére. Azt mondjátok: adunk inkább fizetést is, csak taníts, de büntetned nem szabad! S én erre kádenciában felelek neked: „Büntetnem nem szabad? Ajánlom magamat!” — Én nem a páleért reszketek, hogy végig deklinálgam vele a csendzavaró nebulókat, én csak a jog mellett harcolok, melynek megvonása tőlem — tanító-tól — érzékenyen sértene. Avagy a római katolikus esemetek szerintetek noli me tangere?

Aztán tovább — persze nem egészen helyes információ alapján — azt írod, hogy én az iskolákban (?) alkalmazott büntetések miatt az iskolázék elnökével már is komoly összejutásba jöttem! Risum teneatis amici! Én édes istenem! hát miben állottak azok az iskolákban alkalmazott inquisitionális büntetések? — Megtörtént két éven keresztül, hogy talán 3-4 izben kiállott vagy kitérdelt egy-két gonosz „műszaji”, a kik különben mint mustra-példányok a kántortanító ur rendes köffenkü dobjai valának! Egyetlen egy esetben sem alkalmaztam testi büntetést. Tanuim rá lelkiismeretemen kívül a szülők és gyermekek. Az összejutás az elnök ural mégis megtörtént igaz, de hát vagyunk mi itt elegend „összejutók”, sőt ilyen valál „in illo tempore” te is. A mi útközletünk különben az alkalom és a körülmények támasztották. Forrása nem az iskolából ered. Prolixen nem untatlak vele. Denikve miután Nándor barátunk illatos hegyi leve is erősen dolgozott, (id fuit in ea re scrupulus et causa) kitért a harc a felháborított és a felízgatott között Látván, hogy adversus necessitatem ne dii quidem resistunt, fölfogtam a csapásokat, quoad potui. Végre miután észrevettem, hogy az övéhez mérve az én kardom nagyon rövid, — az ókori harcoként — egész egy lépéssel megtoldottam. (Te persze barátom „egy löféjlel” mondanád nekem.) A csatátér sebekkel telve hagytam oda, az exacerbatio magasra tornyosult és végre kölesönösen beismerték, hogy errabilem sumus homines! Másnap a gologtáról hazatérő jordánként bünbárolag vertem balfelől bordáimat: doleo delicto! A barátság prolongálása azonban elmaradt.

No siessünk már egyszer a végére is. Van itt kedves barátom egy passzus, melyet — talán korlátolt szellemi képességgem okozza, — nem vagyok képes megérteni. Beesés válaszdodnak utolsó sorában ugyanis arra kérés engemet, hogy „a hivatalos ügyek elintézéséig legyen szíves hivatásomat nyugodtan teljesíteni!” Hivatásomat? Nem értem. Vajjon az a hivatás értendő-e ez alatt, melyhez mint tanítóknak ma már — legalább saját fölfigósság szerint — jogom nem lehet, avagy orvosi működésemmre vonatkozik-e az a hivatás? nem tudom. Mind a két értelmezés — engemet legalább — erősen zavarba hoz. Az iskolában ma már nincs tanítói jogom, tehát hivatásom sem lehet. Erről már letettem régebben magam, vagy ha úgy tetszik: kiakolbolított az iskolászeki elnök ur maga. Orvosi hivatásom pedig azt hiszem túléli a hivatalos ügyek elintézését, mely bátor esigagyorsasággal halad, de nem vagyok még annyira görhes, hogy túlélni reményem ne lehetne.

Az öndieséretől keveset kívánok szólni. Ismert és nem ismert kollégák egész raja gratulált nekem. Kabos és Flesch kartársak buzdító cikkeiben tüntették ki igénytelen személyemet, igaz, hogy nem sok okuk volt reá. Volt idő, mikor te is magasztaltál engemet, kedves barátoddal, derék lelkeszűnkkel egyetemben, a kit a dicséretben akárhányszor tullicitálni törekedél. De hát az akkor volt, igaz, azóta mutata sunt tempora. Pedig azt már bajos volna elhitetni bárkivel is, hogy én rövid pár év alatt regressiv átalakuláson mentem volna keresztül!

Azt is írod az utolsó sorokban, hogy nem az önmagunk gyártotta dicséretidák, hanem a kötelességek lelkiismeretes teljesítésében van az igazi érdem! — Reményem, hogy ezt az utolsó kitértel nem vonatkoztatod reám, hanem minden célzás nélkül csak egy általánosságban említettted, s így e megjegyzésed egészen helyes. Ha én egy szivarra gyújtó gentlemannak azt mondanám, hogy a havanna jobb, mint a bakaszivar, akkor alludáltam reá, de ha egy társaságban csak általánosságban mondom ezt, akkor az ördög se subsummalja.

Végzetlenül sajnálom végre s mondhatom igen keserűen esett nekem, hogy te azt hiszed s rólam felteszed, mintha nekem céloim lett volna „városzakkal célszakkal gyanuba hozni tégedet.” No már ez igazán távol állott tőlem kedves barátom! Bennem irántad a legnagyobb tisztelettel párosult becsülés és szeretet már két évvel előbb megfogant, és érdeklődik ma is, de sőt fejlődik fokozatosan a jövőben is — a siromig! Sokat adok én b. Eötvös aranyzavaira: „Soha se higyj oly gondolatnak, melynek szíved ellentmond!” Evvel beérte-d kedves Gyulám s én hiszem, hogy szívedhez a he-

lyes utat meglelém. És most önzetlen szeretettel arra kérlek tégedet, hogy ha már akadt egyetlen egy ellenségem — bocsánat — haragosom a földtekén, ne szaporítsd te annak számát sokra becsült személyekkel, mert te tudod jól, hogy — miként magad is, — érzékeny ember vagyok, s engemet az az egyetlen egy „capitális adversarius” is lesújt nagyon! Azért veniam damus petimusque vicissim! Vivat amicitia fidissima!!!
Gajdobra, 1890. szeptember hó 17-én.

Igaz hived és barátod:
Dr. Pájer Ferenc

Naptár. Szeptember.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
23 Kedd	Tekla sz. v.	Tekla	11 Theod.
24 Szer.	Gellért	Gellért	12 Autonem.
25 Csüt.	Kleofás	Kleofás	13 Kornél
26 Pént.	Cyprian	Cyprian	14 felmag.

Felelős szerkesztő:
BITTERMANN NÁNDOR,
lapfőigazgató és kiadó.

NYILTTÉR.)*

Köszönetnyilvánítás. Elmulaszthatlan kötelességem tartom dr. Szabó Sándor helybeli szemorvos urnak ezuttal legmélyebb köszönetemet kifejezni, azon sikerült és nagyszabású műtétért, melylyel szememről a *szürke hályogot* eltávolította és látásomat, melyet egészen elvesztettem, teljesen visszaadta, úgy, hogy olvasni és írni is képes vagyok, a miről kiki nálam meggyőződhetik. Mivel nevezett orvos ur a műtétet és négy heti utókezelést nálam, elaggott szegény embernél, díjtalanul végezte, ez a legkevesebb, a mivel hálámat, habár csak csekély részben leróhatni vélem és öt szenvedő ember-társaimnak a leglelkismeretesebben ajánlom. Zombor, 1890. szeptember 20 án. Stark Antal.

*) Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

HIRDETÉSEK.

Gazdatiszt kerestetik

egy cirka 800 kat. holdas birtokra, ki önálló működésre a kellő theoretikus és gyakorlati képzettséggel bír.

Folyamodványok, melyekben legalább 5 évi gyakorlati működés igazolva nincs, figyelembe nem vétetnek. Gazdasági intézetet végzettek előnyben részesülnek.

Bővebb értesítést ad

Szemző Gyula,

3-3 Zomborban, Bács-Bodrogh megye.

6812 sz.
tkvi 1890.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kisztapári kir. kincstári uradalom végrehajtható Szubotin Péra végrehajtást szenvedő elleni 12 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (az apatini kir. járásbíró) területén lévő, Ó-Sztapár határában fekvő, az ó-sztapári 1363. sz. tjkvben A. I. alatt foglalt Szubotin Péter és Szubotin Ráda nevében álló 10. hr. 28. ö. i. sz. ház és 660 ö. beltelekre 320 frtban; az ugyanezen tjkvben A. I. alatt foglalt 2614. hr. sz. 752 ö. szántóra 66 frtban, végre a 2847. hr. számú 960 ö. szántóra az árverést 79 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi december hó 9-ik napján délutáni 10 órakor Ó-Sztapár községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kikiáltott óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1890. évi augusztus hó 31-én.
A zombori kir. törvényszék mint telekk. hatóság.

Ráics Lyubomir,
kir. törv. bíró.

2354. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Bresztovác község előjárósága által ezenel közhírré tétetik, miszerint Bresztovác községében egy községi iskolai tanteremnek felépítésére vonatkozó versenytárgyalás, folyó évi szeptember hó 24-én d. e. 10 órakor fog az itteni község-ház tanácstermében megtartatni.

A költségvetés, terv és árlejtési feltételek alóli előjáróságnál megtekinthetők.
Bresztovác, 1890. évi szeptember 13.

Zányi Félix,
jegyző.

3-3

Frittmann Miklós,
bíró.

REDLICH, OHRENSTEIN és SPITZER

cs. és kir. szabad. beocsini

ROMAN-CÉMENT és PORTLAND-CÉMENT-GYÁRA,
a mely az 1885. budapesti orsz. kiállításán nagy díszoklevelet, legnagyobb kitüntetést nyert,

Szerém megyében, Pétervárad mellett.

Központi iroda:

Budapest, Akadémia-utca 9. szám.

ajánlja Magyarországon, Ausztriában és a keleti dunatartományokban a legnehezebb építkezéseknél kitünő sikerrel kipróbált gyártmányait, tetszés szerint gyorsan vagy lassan kötő

ROMAN-CÉMENTET

és ugyanolyan lassan vagy gyorsan kötő természetes és mesterséges

PORTLAND-CÉMENTET

bármely vasuti vagy hajóállomásra szállítva **jótállással a németországi normáliák szerinti szilárdsággal, melyek tudvalevőleg jóval többet követelnek, mint a bécsi szabványok. Szállítás egyenlő szakokban és hordókban.**

Dusan felszerelt raktár

Sztrilich Zsigmond urnál

ZOMBORBAN.

6-4

* A felséges királyi család kedvenc itala. *

KRONDORFI SAVANYUVIZ

a t. közönség figyelmébe ajánlatik mint

a létező legkitünőbb savanyuviz,

kitünő borviz.

Nagyhatású gyógyital a lézési-, emésztési- és vizezőszervek hurutos bántalmainál, általában mindazon esetekben, melyeknél orvosi rendelet szerint **SAVANYUVIZ** használandó.

Magyarországi főraktár:

Bauer Lajos és testvére,

Budapest, V. Arany-János utca 9.

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

Minden kiállítás legmagasabb kitüntetés. Elterjedve és kedvelve az egész földgömbön.

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

* Kapható a zombori kerületi raktárban ld. GÖLDFÁHNY LIPÓTNÁL, csendes utca 121. sz. *

433. sz.

1890.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbíró 2966. és 2967. számú végzései által Apatin nagyközség végrehajtató javára Wellenreiter Jakab apatini lakos ellen 93 frt 89 kr és 219 frt 84 kr tőke, ennek 93 frt 89 kr után 1882. évi június hó 1-től, 219 frt 84 kr után pedig 1881. évi ápril hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 70 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 325 frtra becsült 8 drb hizott sertés, 3 ló és 1 kocsiáll álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 3716/1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Apatin község-házánál leendő eszközlésére 1890. évi október hó 9-ik napján délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1890. évi szeptember hó 20 án.

Oláh János,

kir. bir. végrehajtó.

Házeladás.

Zomborban a Szelencsében, Géza-utca 257. sz. a **lakház** három padlózott szobával, egy konyha, egy éléskamra és felszerrel, szabad kézből eladó.

Értesítést ad a tulajdonos

Gergurov Szredoje,

fűszerkereskedő

Zomborban, a főtéren.

Üzleti helyiség.

A Zombori Takarékpénztár bérházában (a Zrinyi-utcában) **egy üzleti helyiség** a hozzátartozó kisebb lakással, **azonnal** bérbe adandó.

Bővebb értesítést ad a házmester, vagy az alóljegyzett.

A Zombori Takarékpénztár

Igazgatósága.

4-4

3382. szám.

tkv. 1890.

Árverési hirdetmény.

A palánkai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság Tillinger János végrehajtható kérelme folytán Anicsin Nikola (Miklós) végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverést 78 frt 50 kr tőkekövetelés és járuléki kielégítése végett az 1881. évi 60. t. c. 144. §-a alapján és a 146. § értelmében a palánkai kir. járásbíró területén lévő, Paraga község 263. sz. tjkvben A. I. (269-270.) hr. sz. 148. ö. i. sz. ház és beltelekre 400 frtban, A. I. 2212. hr. sz. szőlőre 120 frtban megállapított kikiáltási árban ezenel elrendeli és annak Paraga község-házánál leendő megtartására határidőül 1890. évi október hó 13-ik napján délutáni 3 óráját kitűzi, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási árban alul is el fognak adatni.

Az ingatlan a fent kettő árban fog kikiáltatni. Az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál Palánkán, 1890. évi július hó 26 án.

Hetesey Kálmán,

kir. aljárásbíró.

Bérbevehető

jövő év január 1-től két nagy — talajviz ellen teljesen biztos —

borpince

Basa-utca, 199. szám alatt.

Bővebb felvilágosítással sziveségből szolgál Esztergamy Károly vár. főpénztárnok ur.

3-3

A tulajdonos.

Zombor, 1890. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

XIII

433. sz.

1890.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c.

102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbíró 2966. és 2967. számú

végzései által Apatin nagyközség végrehajtató javára Wellenreiter Jakab apatini lakos ellen 93 frt 89 kr

és 219 frt 84 kr tőke, ennek 93 frt 89 kr után 1882.

évi június hó 1-től, 219 frt 84 kr után pedig 1881.

évi ápril hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 70 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 325 frtra becsült 8 drb hizott sertés, 3 ló és 1 kocsiáll álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 3716/1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Apatin község-házánál leendő eszközlésére 1890. évi október hó 9-ik napján délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1890. évi szeptember hó 20 án.

Oláh János,

kir. bir. végrehajtó.

Házeladás.

Zomborban a Szelencsében, Géza-utca 257. sz. a lakház három padlózott szobával, egy konyha, egy éléskamra és felszerrel, szabad kézből eladó.

Értesítést ad a tulajdonos

Gergurov Szredoje,

fűszerkereskedő

Zomborban, a főtéren.